

«Celso Emilio Ferreiro é, indubidablemente, un herdeiro do galeguismo do grupo Nós»

Camilo Franco SANTIAGO / LA VOZ [CULTURA](#)

31 ago 2012.

Celso Emilio Ferreiro xa ten unha biografía que o escriba. Edicións Xerais publica nos vindeiros días *Onde o mundo se chama Celso Emilio Ferreiro*, unha narración de Ramón Nicolás sobre o poeta. O suplemento Culturas ofrecerá mañá dous capítulos adiantados deste libro.

-¿Como cre que cambiou a perspectiva sobre o escritor neste ano?

-Malia que sería preciso gozar de maior perspectiva, cando menos estes oito meses transcorridos do centenario supuxeron unha inequívoca reactivación do Celso Emilio poeta, subliñando o feito de que a súa voz pertence a iso que se denominan «clásicos». Este ano permitiu redescubrir esoutros perfís que atesoura: un narrador de primeira liña, un extraordinario columnista, un político comprometido con Galicia e o seu futuro.

-¿Que puntos de vista pode cambiar a súa biografía?

-Sobresae o labor titánico de organización dentro das mocidades do nacionalismo galego na época da segunda república, o labor poético creativo que seguiu realizando na guerra civil -aínda pouco coñecido-, como nuclea o galeguismo cultural resistente na Pontevedra dos anos corenta, como foi a súa actividade política clandestina nos anos sesenta e setenta, cal é a evolución das valoracións que os seus contemporáneos fan da súa obra poética ou como se proxecta a súa poesía a través de diversos movementos musicais.

-¿Que lle sorprende máis na investigación da vida do poeta?

-No lado humano, o elemento no que coinciden as máis das persoas que entrevistei: o seu carácter en primeira instancia tímido, mais tamén afable, aberto, extraordinariamente vitalista, cheo de simpatía e de enxeño -que neste caso adxectivarei como celanovés ou ourensán-, se cadra por acreditar que o seu perfil persoal distaba de ser así. Celso Emilio resulta, indubidablemente, herdeiro dese espírito dun galeguismo do grupo Nós.

-Estamos asistindo a unha recuperación da valoración de Ferreiro como poeta. ¿Axudan os malos tempos?

-É probable. O seu discurso literario é contemporáneo nas formas e nos contidos. Esa innegable vea reivindicativa que agroma aquí e acolá na súa obra resulta case unha profecía... Un dos poemas que estou moi contento de rescatar este ano titúlase *O atraco*, que comeza dicindo «Maus arriba e boa abaixo o pobo».